

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412209902
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kalmanová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412209902.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci navrhovateľa: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. marca XX, T., zastúpený Mgr. Ing. Evou Solčanovou, advokátkou, Sládkovičova 1, Nitra, proti odporkyni: W. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, T., zastúpená JUDr. Jánom Kanabom, advokátom, J. Zemana 3141/101, Trenčín, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.09.2013 č. k. 9C/108/2012-147, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania 81,45 eura k rukám právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území T., obec T., zapísaných na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 379 m² a parcela č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 221 m² vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporkyne náhradu trov konania 1.216,72 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s § 142 ods. 1 OSP. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c) OSP a § 630 OZ konštatujúc, že návrh nebol podaný dôvodne. Základnou podmienkou pre úspešnosť žaloby o vrátenie daru je písomná forma úkonu - výzvy na vrátenie daru a jej doručenie do vlastných rúk adresáta. Z obsahu výzvy musí byť zrejmé kto ju urobil, voči komu, z takého dôvodu a nevhodné správanie obdarovaného musí byť opísané konkrétnym a nezameniteľným spôsobom. Navrhovateľ nesplnil túto podmienku, pretože výzvu na vrátenie daru doručoval odporkyni na adresu, o ktorej vedel, že sa tam dlhodobo nezdržuje, hoci mu bola známa adresa, na ktorej sa zdržuje a táto podmienka nebola splnená ani doručením návrhu súdom právnenému zástupcovi odporkyne, pretože návrh sám o sebe takúto výzvu neobsahoval. Návrh vo veci samej nie je možné kvalifikovať návrh ako výzvu na vrátenie daru. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby bola absencia naliehavého právneho záujmu na vrátenie daru, keďže nebola splnená podmienka doručenia výzvy a taktiež to, že navrhovateľ nepreukázal dôvody na vrátenie daru v zmysle § 630 OZ. Neuniesol dôkazné bremeno tvrdení, lebo sám nevedel presne uviesť, kedy sa údajný incident, na ktorý sa odvolával - fyzický útok zo strany odporkyne - odohral. V návrhu tvrdil, že sa stal 26.03.2010 v priebehu konania, že 22.01.2010. Keď písomne požiadal OOPZ bolo mu oznámené, že na potvrdení je dátum 25.01.2010, preto navrhovateľ predpokladal, že incident sa mal stať 22.01.2010. S určitosťou túto skutočnosť nevedel sám potvrdiť a až po pojednávaní dňa 05.12.2012, kedy sa odporkyňa zmienila, že 26.03.2010 bola v práci, začal uvádzať, že ho napadla nožom dňa 22.01.2010. Dôkazy ohľadne údajného napadnutia preukázané

neboli. Výpovede svedkov vypočutých k tejto okolnosti vzhľadom na ich priateľský a príbuzenský vzťah k navrhovateľovi súd prvého stupňa vyhodnotil ako nedôveryhodné. Navyše, jeden zo svedkov - kolegov a ani matka neboli priamo zúčastnení pri incidente a svedok O. ho videl iba z auta, cez otvorené dvere rodinného domu a bránku. Konštatoval, že odporkyňa preukázala, že dňa 22.01.2010 bola celý deň v práci, teda sa nezdržovala v rodinnom dome účastníkov v T., ale mimo miesta bydliska. Nepoprela, že v čase rozvodového konania došlo k väčšiemu konfliktu medzi nimi, pretože sa hádali, ale išlo o bežné hádky okrem jednej, keď navrhovateľ vtrhol do domu, z ktorého si odporkyňa chcela odniesť osobné dokumenty v krabici, v čom jej navrhovateľ zabránil. Pri tejto udalosti došlo k výmene názorov, ale poprela, že by navrhovateľa udrela alebo napadla nožom. Skúmajúc princíp vzájomnosti súd konštatoval, že aj navrhovateľ sa nevhodne správal, keď odcudzil odporkyni dôležité dokumenty a listiny. Svedkovia nepočuli od navrhovateľa dlhodobé sťažnosti na správanie sa odporkyne, či už voči navrhovateľovi alebo jeho rodine, potvrdili iba to, že medzi nimi dochádzalo k vzájomným hádkam. Keďže v konaní nebola preukázaná taká intenzita porušenia dobrých mravov zo strany odporkyne, ktorú zákon vyžaduje pre vrátenie daru, súd návrh zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie pre nesprávne právne posúdenie veci a neúplne zistený skutkový stav. Nestotožnil sa so záverom súdu o potrebe a nedostatku písomnej formy výzvy a na vrátenie daru, ako ani s požiadavkou jej doručenia do vlastných rúk obdarovaného. Uviedol, že pred začatím súdneho konania zaslal odporkyni písomnú výzvu na jej známu adresu, zásielku si v odbernej lehote neprevzala, ale výzva sa dostala do sféry jej dispozície. Konštatovanie súdu, že mal vedieť, na akej adrese sa odporkyňa zdržuje mu nie je zrejmé, pretože vypovedal, že si nepamätá presne adresu odporkyne v Novom Meste nad Váhom. Bez ohľadu na to, na akú adresu bola odporkyni výzva na vrátenie daru zaslaná, z podaného návrhu na začatie konania jednoznačne vyplýva, že sa voči nej domáha vrátenia daru, čo je zrejmé nielen z textu návrhu, ale aj dôvodov v ňom uvedených. V návrhu dostatočným spôsobom opísal skutočnosti, pre ktoré požaduje vrátenie daru a ako dôkaz priložil písomnú výzvu na vrátenie daru. Záver súdu o absencii naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c) OSP nie je správny. Podal žalobu o určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z dôvodu, že predmetom daru bol spoluvlastnícky podiel 1 nehnuteľnosti, ktorý je v katastri nehnuteľnosti vedený na meno odporkyne a iba takýmto výrokom môže docieľiť zmenu zápisu v katastri nehnuteľnosti. Takouto žalobou dôjde k obnoveniu vlastníckeho práva darcu, jeho zápisom v katastri nehnuteľnosti za vlastníka spoluvlastníckeho podielu. Nesúhlasil ani so záverom súdu, že nedošlo k takému porušeniu dobrých mravov zo strany odporkyne, pre ktoré by mohol požadovať vrátenie daru. Bol preukázaný fyzický útok voči nemu, ktorý potvrdili traja svedkovia, ale ich výpovede súd zhodnotil ako nedôveryhodné z dôvodu, že boli s ním v priateľskom vzťahu a boli zamestnancami. Svedok C. G. a C. O. už niekoľko rokov s ním nepracujú, dlhodobo sa zdržiava mimo územia SR, neudržiava s nimi blízky kontakt, a preto nie je dôvod spochybňovať ich výpovede. Na druhej strane súd považoval za preukázané, že odporkyňa dňa 22.01.2010 bola celý deň v práci, čo mal potvrdiť jej zamestnávateľ písomným prehlásením. V skutočnosti však nepotvrdil, v akom presnom čase odporkyňa v uvedený deň z práce odišla. Je toho názoru, že odporkyňa dôkazné bremeno o tom, že dňa 22.01.2010 v čase ním uvádzanom sa v Komjaticiach nezdržovala. V konaní nebolo preukázané, že by odporkyne odcudzil nejaké dokumenty, čo v konaní aj popieral a súd sa nevysporiadal s predloženým dôkazom - prepisom sms správ, ktorým malo byť preukázané osočovanie a urážanie odporkyne a sústavné porušovanie dobrých mravov.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Stotožnila sa so záverom súdu prvého stupňa, že odporca neuniesol bremeno tvrdenia, návrh bol zmätočný, popisuje len jediný incident, ktorého dátum mení podľa vývoja situácie v priebehu konania a vôbec nevedel uviesť, kedy k nemu malo dôjsť. Od podania žaloby, od mája 2012 do januára 2013 uvádzal, že ho mala napadnúť 26.03.2010, na pojednávaní zmenil výpoveď na 26.03.2010 a potom na 22.01.2010. Skutočnosť, že k žiadnemu neslušnému správaniu z jej strany nemohlo dôjsť 22.01.2010 dokázala predložením dokladu jej dochádzky, z ktorého je zrejmé, že v uvedený deň bola v práci v Novom Meste nad Váhom. Keďže navrhovateľ nepreukázal porušenie dobrých mravov takej intenzity, ktoré by odôvodňovali vrátenie daru, navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, pri súčasnom verejnom vyhlásení rozsudku za splnenia podmienok uvedených v § 214 ods. 3 v spojení s § 156 ods. 3 OSP dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa podaný na súde prvého stupňa 07.05.2012, ktorým sa domáha určenia, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území T., obec T., zapísaných na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parcela č. XXX/X zastavené plochy a nádvoria o výmere 379 m² a parcela č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 221 m², vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1. Návrh odôvodnil tým, že dňa 15.11.2004 uzatvoril s odporkyňou darovaciu zmluvu, ktorou jej daroval nehnuteľnosť, parcelu č. XXX/X záhradu o výmere 600 m². V tom čase boli partnermi a dva roky po podpise zmluvy uzatvorili manželstvo. Na parcele bol postavený rodinný dom, ktorý je vo výlučnom vlastníctve odporkyne, pričom po zameraní stavby boli z pôvodnej parcely vytvorené dve parcely, ktoré sú predmetom konania. Po uzatvorení darovacej zmluvy sa odporkyňa opakovane správala nielen voči nemu, ale aj členom jeho rodiny v rozpore s dobrými mravmi. Napr. dňa 26.03.2010 ho napadla. Tvrdila mu, že uvedený deň je odcestovaná v Číne, avšak náhodou zistil, že sa zdržiavala doma. Prekvapila ho, že ho klamala a keď chcel vysvetlenie, v predsieni domu naňho fyzicky zaútočila a následne vytiahla na neho nôž. Po tomto incidente ho osočovala, nadávala mu, vulgárne sa vyjadrovala na jeho adresu a jeho rodinu nazývala „bandou príživníkov.“ Ak ho prišla navštíviť jeho matka povedala jej, že nie je doma a zabuchla pred ňou dvere. Odporkyňa svojím prístupom k nemu, oslovovaním jeho osoby narúšala ľudskú dôstojnosť a správala sa k nemu veľmi nevhodne rovnako tak aj k členom jeho rodiny. Po incidente odišiel v marci 2010 pracovať na výletnú loď do zahraničia, odchádzal na 3 mesiace. Odporkyňa v roku 2010 podala návrh na rozvod ich manželstva, ktoré bolo bez jeho vedomia a prítomnosti dňa 10. 02. 2011 rozvedené. Dňa 10. 02. 2012 jej zaslal doporučené list, ktorým sa domáhal vrátenia daru. List si nevyzdvihla a zásielka sa vrátila v odbernej lehote nevyzdvihnutá. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania návrh zamietol majúc za to, že navrhovateľ nespĺnil zákonnú podmienku zaslania výzvy na vráteniu daru do vlastných rúk odporkyni, nepreukázal naliehavý právny záujem na podanej žalobe a neuniesol dôkazné bremeno tvrdení o hrubom porušovaní dobrých mravov zo strany odporkyne.

Podľa ustanovenia § 630 Obč. zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Z uvedeného vyplýva, že k zániku darovacieho vzťahu podľa cit. ustanovenia dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach: a) hrubého porušenia dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a b) jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému.

Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného alebo len jeho samotná nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem (napr. § 18 a nasl., § 30 a nasl. Zákona o rodine) alebo zo zmluvného vzťahu (lex contractus), pričom tieto osoby patria k členom rodiny darcu.

Negatívne správanie sa obdarovaného k darcovi, alebo jeho rodine, ktoré treba posudzovať ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi sa musí prejavovať objektívne. Právne vzťahy založené

prevodom vlastníctva darovacou zmluvou zakladajú právny stav, ktorý má právnu istotu, požíva právnu ochranu s tým, že záväznosť z toho vyplývajúcu zmluvné strany na seba zoberali samy a dobrovoľne.

Za členov rodiny darcu je potrebné považovať predovšetkým manžela, rodičov a deti, spravidla tiež i ďalších príbuzných v rade priamom - t.j. každého pokrvného potomka (descendent - syn, vnuk, pravnuk atď.) i každého pokrvného predka (ascendent - otec, starý otec, prastarý otec atď.) - i súrodenca. Podľa konkrétnych okolností možno vo výnimočných prípadoch za členov rodiny považovať i ďalšie osoby v pomere rodinnom, či obdobnom, pokiaľ by darca ich ujmu dôvodne pociťoval ako ujmu vlastnú. Vymedzenie pojmu "člen rodiny" v zmysle § 630 a pojmu "osoba blízka" podľa § 116 Obč.zák. nie je teda v každom prípade totožné.

Posudzujúc predmetnú vec vo svetle týchto hľadísk odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutiu súdu prvého stupňa, keď prvostupňový súd vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej zákonnej úpravy vyvodil správny právny záver, keď žalobu zamietol z dôvodu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že odporkyňa svojím správaním voči nemu a členom jeho rodiny hrubo porušila dobré mravy. Tento záver súdu prvého stupňa je správny a právne podstatný pre zamietnutie návrhu, ako bude uvedené nižšie.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa o tom, že bolo povinnosťou navrhovateľa pred podaním návrhu doručiť odporkyni do vlastných rúk výzvu na vrátenie daru a že ani žaloba neobsahovala takúto výzvu. K platnému zrušeniu darovacej zmluvy nie je potrebné súdne rozhodnutie a to ani vtedy, keď predmetom daru bola nehnuteľnosť. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru je jeho rýdzo osobným právom, ktorého smrťou neprechádza na ďalšie osoby. Ak darca uplatní svoje právo na vrátenie daru a ak sú naplnené zákonné podmienky pre vrátenie daru, zanikne právny vzťah z darovania priamo zo zákona dňom, kedy bola výzva darcu doručená obdarovanému. Ak darca využije právo na vrátenie daru, právny vzťah darovania zanikne okamihom, keď jeho prejavom vôle došiel obdarovanému. Týmto momentom sa obnovujú pôvodné vlastnícke právne vzťahy. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ darca využije právo požiadať o vrátenie daru, právny vzťah z darovania zaniká dňom, kedy bola výzva darcu doručená obdarovanému. Zánik tohto vzťahu sa viaže na doručenie výzvy obdarovanému, nie je podmienené výhradou doručením do vlastných rúk pred podaním žaloby. Podstatné je, že darca adresuje prejav vôle vrátiť dar obdarovanému, ktorý sa o tomto úmysle musí dozvedieť, keďže doručenie výzvy na vrátenie daru sa spája s právnym následkom zániku právneho vzťahu z darovania. Výzva na vrátenie daru môže byť obsiahnutá aj v žalobnom návrhu a jeho doručením je splnená podmienka uplatnenia práva darcu na vrátenie daru. Z obsahu žaloby je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha vrátenia daru a jasne uvádza dôvody, pre ktoré vrátenie požaduje. Obsahu žaloby zodpovedá aj petit návrhu, ktorým sa domáha určenia že je podielovým spoluvlastníkom darovaných nehnuteľností, pretože iba takýmto výrokom môže dosiahnuť v prípade úspechu v konaní zmenu zápisu v katastri nehnuteľností. Z týchto dôvodov nebolo podmienkou úspešného uplatnenia žaloby na vrátenie daru doručenie výzvy na vrátenie daru odporkyni pred podaním návrhu. Pokiaľ navrhovateľ podal dňa 07.05.2012 návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorý odvodzuje od právneho vzťahu darovania domáhajúc sa vrátenia daru vyššie popísaných nehnuteľností, je potrebné vychádzať z toho, že doručením návrhu odporkyni prostredníctvom súdu vyzval odporkyňu na vrátenie daru. Z tohto aspektu preto nie je správny ani záver o absencii naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c) OSP, ktorý súd odôvodnil tým, že nebola splnená podmienka doručenia výzvy na vrátenie daru. Odporkyňa je zapísaná ako podielová spoluvlastníčka sporných nehnuteľností v rozsahu 1, a preto navrhovateľ podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti môže dosiahnuť zmenu zápisu v katastri nehnuteľností v rozsahu vymedzenom v žalobnom petite, a preto bezo sporu má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie navrhovateľa v posudzovaných právnych záveroch za dôvodné, keďže súd prvého stupňa z týchto dôvodov žalobu nesprávne zamietol.

Odvolací súd sa ale stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa v tom, že navrhovateľ nepreukázal také hrubé porušenie dobrých mravov zo strany odporkyne, ktoré by odôvodňovalo úspešnosť žaloby na vrátenie daru. Navrhovateľ v návrhu poukazuje na incident, ktorý sa mal odohrať 26.03.2010, kedy ho mala odporkyňa fyzicky napadnúť a v kuchyni rodinného domu zaútočiť na neho nožom, ďalej tvrdil,

že ho sústavne osočovala a nadávala mu, rovnako tak jeho rodine, ktorú nazývala bandou príživníkov. Mal za to, že svojim prístupom k nemu a k členom jeho rodiny sa správa nevhodne. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a svedkov. Konštatoval, že navrhovateľ ani nevedel presne uviesť deň, kedy sa mal konflikt odohrať, pretože v priebehu konania pod vplyvom vykonávaného dokazovania viackrát menil dátum inkriminovaného dňa a napokon ho ustálil na 22. 01. 2010. Podľa názoru odvolacieho súdu dátum, kedy malo dôjsť k incidentu je právne významný v súvislosti s dôkazom predloženým odporkyňou o tom, že dňa 22. 01. 2010 bola na pracovisku v Novom Meste nad Váhom, nie v T.. Podľa obsahu spisu a vykonaného dokazovania ku konfliktu malo dôjsť v popoludňajších alebo večerných hodinách (svedok vypovedal, že v dome sa svietilo), nie je vylúčené, že sa po pracovnej dobe do T. vrátila. Táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná a pre posúdenie veci ani nie je právne významná. V tomto konaní bolo podstatné zistiť, či sa odporkyňa v inkriminovaný deň alebo sústavne svojím konaním voči navrhovateľovi a jeho rodine správala spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. V tejto súvislosti bolo potrebné, ako správne uviedol aj súd prvého stupňa, zároveň posudzovať aj správanie sa darcu k obdarovanej. Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení navrhol vypočuť svedkov, svoju matku a dvoch bývalých kolegov. V priebehu konania nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie nevhodného správania sa odporkyne k členom jeho rodiny, svoje tvrdenia zameral najmä na incident, ktorý sa mal odohrať dňa 26.03. 2010, resp. 22. 01. 2010, ako je uvedené vyššie. Tvrdil, že konflikt sa odohral v popoludňajších hodinách v rodinnom dome, kde odporkyňa na neho fyzicky zaútočila a vytiahla na neho nôž, čo odporkyňa popierala. Svedok C. O. potvrdil, že bol svedkom jedného incidentu v deň, keď podľa vyjadrenia navrhovateľa mala byť odporkyňa, v tom čase jeho manželka, na služobnej ceste. Išli okolo ich domu autom a keď videl, že sa v dome svieti zastali. Zostal sedieť v aute a cez otvorenú bránu a vchodové dvere videl, že odporkyňa drží v ruke krabicu, ktorá jej spadla na zem, navrhovateľ ju chcel zdvihnúť a vtedy mu dala odporkyňa facku. Iné nevidel a asi po 10 minútach sa navrhovateľ vrátil do auta. O tom, že ho odporkyňa mala napadnúť nožom mu navrhovateľ povedal v aute. Svedok C. G. nebol priamym svedkom navrhovateľom tvrdného útoku zo strany odporkyne voči nemu a o tejto skutočnosti iba počul od navrhovateľa. Nepotvrdil, že by odporkyňa počas trvania manželstva vulgárne oslovovala navrhovateľa. Svedkyňa I. E., matka navrhovateľa popisovala správanie sa odporkyne počas spolužitia s navrhovateľom a uviedla, že v roku 2010, keď vzťahy medzi účastníkmi neboli dobré prišiel domov s červeným lícom a škatuľou so spismi a povedal, že ho odporkyňa fyzicky napadla. Nebola priamym svedkom útoku a ani nevedela presne uviesť, v ktorý deň sa tak malo stať. Odvolací súd posudzujúci vec na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa sa voči nemu správala spôsobom, ktoré by bolo možné hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že na neho vytiahla nôž, že na neho fyzicky zaútočila v konaní preukázané neboli. Iba svedok C. O. potvrdil, že videl ako odporkyňa dala facku navrhovateľovi, ale nik zo svedkov nepotvrdil tvrdenia navrhovateľa o tom, že ho odporkyňa fyzicky napadla, resp. na neho nožom zaútočila. Navrhovateľ nesplnil dôkaznú povinnosť preukázania svojich tvrdení v tom, že sa odporkyňa k nemu nevhodne správa porušením dobrých mravov značnej intenzity alebo porušovaním sústavným. Z obsahu spisu a výpovedí účastníkov konania nepochybne vyplýva, že v roku 2010, kedy malo dôjsť k incidentu, vzťahy medzi nimi boli konfliktné a rozvrátené a napokon ich manželstvo bolo rozvedené. Sám navrhovateľ potvrdil, že radšej v marci 2010 kvôli nedorozumeniam s odporkyňou odišiel pracovať do zahraničia. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že problémy medzi účastníkmi, ktoré nastali v ich spolužití, zrejme vyvrcholili v tomto období a ich správanie len odzrkadľovalo hlbokú krízu, ktorá v ich manželstve vznikla. Tomu nasvedčujú aj správy sms, na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazuje. K reakcii odporkyne, ktorá mala dať navrhovateľovi facku, čo potvrdil svedok O. je potrebné uviesť, že takéto konanie určite nebolo vhodné a správne, ale keďže išlo o ojedinelý prípad, čo potvrdil aj navrhovateľ, je dôvodný záver, že konanie odporkyne nedosiahlo takú intenzitu porušenia dobrých mravov, ktoré možno kvalifikovať ako správanie sa obdarovaného v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa ustálil, že navrhovateľ, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno nepreukázal také správanie sa odporkyne, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako hrubé porušenie dobrých mravov zakladajúce nárok na vrátenie daru. Negatívne správanie sa odporkyne popísané navrhovateľom v konaní nebolo preukázané, navyše negatívne správanie sa odporkyne v konkretizovanej časom bolo uvádzané v návrhu a v priebehu konania sa rozchádzali. Pre posúdenie veci bolo podstatné splnenie základných podmienok vrátenia ku dňu doručenia návrhu odporkyňi, resp. jej právnomu zástupcovi 08.08.2012, ktoré navrhovateľ nepreukázal, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej odporkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 81,45 eura v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z. o náhradách a odmenách advokátov za jeden úkon právnej pomoci po 60,07 eura, režijný paušál 7,81 eura a DPH.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.